SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 14/04-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 26. januára 2006 o návrhu generálneho prokurátora Slovenskej republiky na začatie konania o súlade ustanovenia § 41 ods. 2 zákona č. 478/2002 Z. z. o ochrane ovzdušia a ktorým sa dopĺňa zákon č. 401/1998 Z. z. o poplatkoch za znečisťovanie ovzdušia v znení neskorších predpisov (zákon o ovzduší) v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 13 ods. 1 písm. a), čl. 35 ods. 1 a 2 a s čl. 123 Ústavy Slovenskej republiky takto

r o z h o d o l :

Konanie o návrhu generálneho prokurátora Slovenskej republiky na začatie konania o súlade ustanovenia § 41 ods. 2 zákona č. 478/2002 Z. z. o ochrane ovzdušia a ktorým sa dopĺňa zákon č. 401/1998 Z. z. o poplatkoch za znečisťovanie ovzdušia v znení neskorších predpisov (zákon o ovzduší) v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 13 ods. 1 písm. a), čl. 35 ods. 1 a 2 a s čl. 123 Ústavy Slovenskej republiky z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 6. júla 2004 doručený návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľ“) na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), a to ustanovenia § 41 ods. 2 zákona č. 478/2002 Z. z. o ochrane ovzdušia a ktorým sa dopĺňa zákon č. 401/1998 Z. z. o poplatkoch za znečisťovanie ovzdušia v znení neskorších predpisov (zákon o ovzduší) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane ovzdušia“) a ustanovení § 1, § 4, § 5 ods. 1, 2, 3 a 7, § 8, § 9, § 10, § 11 ods. 1, 2, 3, 4 a 13, § 12, § 13 ods. 1 a 2, § 14 ods. 1, 2 a 4, § 15, § 16, § 17, § 18 ods. 1, § 19, § 20 a § 21 vyhlášky Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky č. 90/2003 Z. z. o emisných kontrolách cestných motorových vozidiel (ďalej len „vyhláška o emisných kontrolách“) s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 13 ods. 1 písm. a), čl. 35 ods. 1 a 2 a s čl. 123 ústavy.

Uznesením sp. zn. PL. ÚS 14/04 zo 14. decembra 2004 rozhodol ústavný súd o prijatí predmetného návrhu na ďalšie konanie.

Po tom, ako Národná rada Slovenskej republiky schválila 2. decembra 2004 vládny návrh zákona č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o podmienkach prevádzky vozidiel“), ktorého ustanovením čl. I § 115 bodu 3 bola s účinnosťou od 1. marca 2005 vyhláška o emisných kontrolách v celom rozsahu zrušená, ústavný súd v súlade s ustanovením § 41a ods. 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) konanie v časti týkajúcej sa napadnutých ustanovení vyhlášky o emisných kontrolách uznesením sp. zn. PL. ÚS 14/04 zo 16. júna 2005 zastavil.

Navrhovateľ odvolávajúc sa na citované uznesenie ústavného súdu, ktorým bolo konanie o jeho návrhu v časti vzťahujúcej sa na napadnuté ustanovenia vyhlášky o emisných kontrolách zastavené, a zároveň konštatujúc, že prijatím zákona o podmienkach prevádzky vozidiel bol právny stav, ktorý ho podnietil podať návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) a b) ústavy, v okolnostiach danej veci konvalidovaný, oznámil ústavnému súdu podaním zo 7. septembra 2005, že nepovažuje *„... návrh o súlade § 41 ods. 2 zákona č. 478/2002 Z. z. o ochrane ovzdušia s Ústavou*

Slovenskej republiky za tak významný a dôležitý, aby o ňom mal rozhodovať Ústavný súd Slovenskej republiky. Nápravu možno dosiahnuť prostredníctvom bežného legislatívneho postupu, k čomu dám podnet príslušnému ministerstvu. Vzhľadom k uvedenému Vám oznamujem, že v časti, o ktorej Ústavný súd Slovenskej republiky ešte nerozhodol, beriem návrh späť".

Podľa splnomocňovacieho ustanovenia § 41 ods. 2 zákona o ochrane ovzdušia *„Emisné limity pre mobilné zdroje, lehoty a podrobnosti ich overovania, podmienky udeľovania, zmeny, predĺženia, zrušenia a zániku oprávnení právnických osôb a fyzických osôb na zisťovanie množstva vypúšťaných znečisťujúcich látok z mobilných zdrojov ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo dopravy".*

Ústavný súd konštatuje, že pokiaľ ide o emisné limity pre mobilné zdroje, ako aj s tým súvisiacu komplexnú právnu úpravu, ktorej sa týka citované splnomocňovacie ustanovenie zákona o ochrane ovzdušia, tá je už v súčasnosti obsiahnutá v platnom a účinnom zákone o podmienkach prevádzky vozidiel. V dôsledku toho je napadnuté splnomocňovacie ustanovenie zákona o ochrane ovzdušia obsolétne a pre jeho ďalšiu existenciu chýba akýkoľvek zmysel.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd po preskúmaní podania navrhovateľa zo 7. septembra 2005 dospel k záveru, že neexistujú žiadne dôvody na to, aby späťvzatie návrhu nebolo akceptované a konanie aj v zostávajúcej časti zastavené. Z týchto dôvodov rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. januára 2006